

РЕШЕНИЕ

№ 2495

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11944** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба от Й. Ц. К., срещу Предписание от 01.09.2023г., издадено от началник отдел „Контрол по строителството и главен специалист „Контрол по строителството“ при Район „П.“-Столична община.

С жалбата се иска прогласяване на нищожност на оспореното предписание по подробно изложени съображения. Претендират се разноски.

Отчетниците – началник отдел „Контрол по строителството и главен специалист „Контрол по строителството“ при Район „П.“-Столична община в депозираните писмени бележки, приложени по делото, оспорва жалбата като неоснователна, алтернативно като недопустима.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приетите по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по жалба № РПН22-ГР94-3672/25.11.2022г. от наследниците на Я. Д. И., собственик на имоти с идентификатори 68134.6722.1229 и 68134.6722.1228, в която са изложени твърдения за незаконно поставени преместваеми обекти /фургони/ от неизвестни лица.

За доказване правото на собственост са представени Удостоверение за наследници № 18090/13.10.2017г. и Решение № 71 за възстановяване на правото на собственост на

зеделски земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на Г., ЕКАТТЕ 68134, Столична община с рег.№ 35032/28.05.2021г. на служба по вписванията [населено място].

С писмо № РПН22-ГР94-3672/18.08.2023г., собствениците на имотите представят трасировъчна скица, на която са показани обектите в имотите, както и намерението същите да предприемат действия по премахване в периода 31.08-15.09.2023г.

Въз основа на горното е издадено оспорвания в настоящето производство административен акт, с който на ползващите процесния фургон е предписано в срок до 08.09.2023г. да го освободят от обитаване и движимо имущество, като е разяснено, че при неизпълнение това ще бъде сторено от собствениците на имота – 681314.6722.1228.

В хода на настоящето производство, с молба от 22.11.2023г. е представен договор за покупко-продажба, датиращ от 10.05.2010г., от който е видно, че Й. К. е собственик на фургона.

При така приетата фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи :

Предмет на делото е предписание, издадено от ответниците – служители при СО , район „П.“, с което на основание чл. 223 от ЗУТ, под формата на предписание е разпоредено на оспорващия да освободи фургона от обитаване и движими вещи.

С така издадения акт на оспорващия се вмения извършването на конкретни действия, които представляват задължения, с оглед което е налице годин за оспорване административен акт, с който се засяга неблагоприятно правната сфера на адресата му, чрез създаване на задължения. Поради това съдът приема, че оспорването е допустимо.

По същество оспореният административен акт е издаден при липса на материална компетентност на административния орган, както и извън рамките на предоставените му от закона правомощия и в този смисъл се явяват основателни наведените от жалбоподателите доводи. Следва да се има предвид, че понятията нищожност и унищожаемост на административните актове не са законово определени, а са установени от административно-правната теория. Подходът при разграничаването им е конкретен при всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение при издаване на акта, което се отразява върху съдържанието му и засяга волеизявлението на административния орган до степен да се приравни на липса на волеизявление. Нищожният акт не поражда правни последици, той е засегнат от толкова съществен порок, че не е годен да породи правно действие и за това съдът следва да обяви неговата нищожност. Съгласно константната съдебна практика, която е непротиворечива, липсата на компетентност на органа при издаване на акта, какъвто е и процесния случай, и не спазване на предписаната от закона форма винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона следва да се преценяват във всеки конкретен случай по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган.

Както се спомена процесното Предписание е с посочено правно основание чл. 223 от ЗУТ и предписва освобождаване от обитаване и движимо имущество на процесния фургон. Тази норма урежда правомощията на кмета на общината (района) или упълномощено от него длъжностно лице, относно строежите от четвърта, пета и шеста категория. В т.9 действително е предвидено издаването на предписания, но те касаят изпълнение на укрепителни и възстановителни мерки за недопускане на

аварии, щети и други на строежи и на части от тях, за които е спряно строителството, действието на строителните книжа или е забранено ползването им, а не освобождаване от обитаване на помещения /в случая фургони/, които са ситуирани в имоти, които не са собственост на ползвателите им. Обратното би довело до неправомерна намеса на администрацията в частноправни отношения, споровете за които са от компетентността на общите съдилища.

Няма спор, че с ал.2 на 223 от ЗУТ на служителите за контрол по строителството в администрацията на всяка община са дадени правомощия, относно строежите от четвърта, пета и шеста категория, но те са свързани с констатации при строителството и ползването на строежите, установяване на нарушения и изпълнение на съответните заповеди на административния орган, но не и даване на предписания, още по-малко в горния смисъл.

По изложените съображения, така издаденото предписание се явява нищожно, като издадено на ненадлежно правно основание и при липса на компетентност на издателите си.

Жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена, а издаденото предписание следва да бъде прогласено за нищожно.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на оспорващия следва да се възстановят сторените по делото разноски, но доказателства за такива не са представени, поради което такива не може да се присъдят.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Предписание от 01.09.2023г., издадено от началник отдел „Контрол по строителството и главен специалист „Контрол по строителството“ при Район „П.“-Столична община.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от връчване на съобщението за изготвянето му

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: